

اخبار و گزارش های کارگری 2 مهرماه 1400

فراخوان تجمع شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

زمان:

ساعت 10 صبح روز شنبه 3 مهر ماه 1400

مکان:

مراکز استان ها : مقابل اداره کل آموزش و پرورش استان

شهرستان ها : مقابل اداره آموزش و پرورش

استان تهران و البرز : مقابل سازمان برنامه و بودجه

- اطلاعیه کانون صنفی فرهنگیان ایگودرز در حمایت از بیانیه "شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران"

- قطعنامه پایانی تجمع سراسری شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

- تجمع حق طلبانه قبول شدگان آزمون سال 99 آموزش و پرورش کشور (صاحبان کارنامه سبز آزمون) وزارت آموزش و پرورش سه هفته ای شد

- اعتصاب و تجمع کارگران شهرداری نیکشهر برای اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه حقوق

- کارگران پیمانکاری پایانه نفتی خارک مانند یک زندانی در جزیره!

تهدید کارگران معترض و حق طلب به اخراج و تعلیق از کار از طرف پیمانکاران زیرسایه سکوت مصلحتی مسئولان!

- ادامه سریال تصادف سرویس رفت و آمد کارگران - اینبار مصدومیت 10 کارگر یک کارخانه کاشی اردکان

- جان باختن کارگر جوان کارخانه سیمان سفید بنوید بر اثر سقوط از ارتفاع

- جان باختن کارگر جوان یکی از معادن بوکسیت کارخانه آلومینا ایران جاجرم

اطلاعیه کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز در حمایت از بیانیه "شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران"

فرهنگیان ارجمند :

کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز حمایت خود را از فراخوان "شورای هماهنگی" مبنی بر برگزاری تجمع سراسری شنبه مورخ سوم مهر ماه ۱۴۰۰ اعلام می نماید.

لذا از همه فرهنگیان عزیز "شاغل و بازنشسته" شهرستان درخواست می شود، در تجمع سراسری شرکت کرده و خواهان مطالبات خود باشند.

و عده ماساعت ۱۰ صبح روز شنبه سوم مهر ۱۴۰۰ مقابل اداره آموزش و پرورش الیگودرز .

قطعنامه پایانی تجمع سراسری شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران

ضمن شادباش به جامعه بزرگ تعلیم و تربیت ، معلمان عزیز ، دانش آموزان گرامی و والدین محترم به مناسبت بازگشایی مدارس.

ما فرهنگیان شاغل و بازنشسته شنبه ، سوم مهرماه ۱۴۰۰ در سراسر کشور ، بار دیگر با فراخوان شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران به دادخواهی حقوق از دست رفته خود دست به تجمع زده ایم، بلکه این بار دولت و مجلس از خواب غفلت بیدار شده و به این فریادها و خواسته ها جامه عمل بپوشاند.

مطالباتی که همواره برخاسته از بطن جامعه ی معلمان، دانش آموزان و خانواده ها؛ منطبق بر قانون و همراستا با منافع و مصالح عمومی ملت و کشور است اما مورد بی توجهی نهادهای حاکمیتی بوده است.

مناسفانه همواره شاهد بوده ایم ، بحث آموزش و پرورش به ویژه معیشت فرهنگیان دستخوش مناقشات و گرو کشی های جناح های مختلف حکومتی بوده و محلی برای تسویه حساب های حزبی و بانندی شده است.

اینکه همواره پیش از انتخابات و جابجایی دولت‌ها، وعده و وعیدها و شعارها در باره ی بهبود وضعیت آموزش و پرورش و معیشت معلمان مطرح می شود به نوعی تحقیر جامعه فرهنگی و به سخره گرفتن احساسات، عواطف و اعتبار این قشر مهم و تأثیرگذار است. بی توجهی به منزلت و معیشت متولیان تعلیم و تربیت، نیز از این اندیشه نشأت می گیرد و بین ادعا و عمل مسئولان ارشد حکومت تناقض آشکار وجود دارد.

از سویی گسترش خصوصی سازی ، پولی و تجاری سازی آموزش ، کیفیت زدایی از آموزش ، بی توجهی به اصل سیام قانون اساسی و به محاق بردن آموزش رایگان، بویژه در دوران آموزش مجازی باعث طرد دانش‌آموزان از مدرسه و ترک تحصیل میلیون‌ها کودک در سن تحصیل شده‌است.

مولفه‌های فوق نشانگر نوع نگاه حاکمیت به معلم و دانش‌آموز و نهاد مدرسه به عنوان نهاد انسان ساز است، که جای بسی تاسف دارد.

بدیهی است شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران و کانون های صنفی و انجمن‌های صنفی مستقل عضو شورا به پشتوانه و نمایندگی خیل عظیمی از همکاران خود در جای جای کشور، اجازه نخواهند داد بیش از این کجروی‌ها و مانع تراشی‌ها مانع استیفای حقوق معلمان، دانش‌آموزان و اولیاء شود ، در این راستا مهمترین خواسته های خود را به شرح ذیل اعلام می دارد :

۱_ اجرای نظام رتبه بندی بر اساس ۸۰ درصد حقوق هیئت علمی دانشگاه‌ها. اجرای رتبه‌بندی باید نیروهای خرید خدماتی و نیروهای خدماتی را شامل شود. صاحبان مدارس خصوصی باید حقوق معلمان بخش خصوصی را با توجه به نظام رتبه‌بندی پرداخت نمایند .

۲_ همسان‌سازی کامل و دقیق حقوق بازنشستگان محترم طبق قانون مدیریت خدمات کشوری و پرداخت بدهی سال‌های گذشته دولت به آنها .

۳_ اجرای کامل و بدون تبعیض فوق‌العاده ویژه برای تمام فرهنگیان به گونه‌ای که حقوق معلمان تازه استخدام تأمین گردد.

۴_ پرداخت پاداش پایان خدمت بازنشستگان محترم سال ۱۳۹۹، به صورت یکجا

۵_ توجه ویژه به درخواست‌های کارنامه سبز ها و ایجاد امنیت شغلی نیروهای خرید خدماتی ، مربیان پیش‌دبستانی و مربیان نهضت سوادآموزی و معلمان شاغل در بخش خصوصی

۶_ ایجاد بستری امن برای بازگشایی مدارس در این اوضاع کرونا، به گونه ای که در زودترین زمان ممکن، امکان بازگشایی حضوری مدارس فراهم شود، استفاده از واکسن معتبر و رایگان ، ایجاد فضای فیزیکی با رعایت فاصله گذاری بهداشتی و تأمین ماسک و مواد ضدعفونی کننده رایگان برای دانش‌آموزان و معلمان در امر بازگشایی مؤثر است. بی‌شک اگر قرار بر ادامه آموزش به صورت مجازی باشد باید تجهیزات ضروری ، شامل گوشی هوشمند و اینترنت رایگان ، برای تمام فرهنگیان و دانش‌آموزان فراهم گردد.

۷_ توقف پولی و خصوصی‌سازی آموزش با تاکید بر آموزش کیفی، رایگان و عادلانه برای تمام دانش‌آموزان به خصوص در مناطق محروم و نا برخوردار

۸_ توقف پرونده‌سازی علیه فعالان صنفی، آزادی معلمان زندانی و بازگشت به کار معلمان اخراجی در کنار خواسته حق تشکل از مطالبات اصلی تشکل‌های صنفی است.

۹_ توجه ویژه و ایجاد بستر های لازم برای اجرای اصول ۱۵، ۲۶، ۲۷ و ۳۰ قانون اساسی

۱۰_ پرهیز از سیاست زدگی در آموزش و پرورش و امنیتی کردن آن

در پایان شورای هماهنگی اعلام می دارد، فریب وعده‌های بی پشتوانه و تکراری مسئولان را نخورده و تا اعمال خواسته های مطرح شده به پشتوانه قشر فرهیخته فرهنگیان محترم تا عملی شدن خواسته‌های مطرح شده، این اعتراضات را ادامه خواهد داد و در فراخوان‌های بعدی به استحضار جامعه معلمان کشور و مردم عزیز ایران خواهد رساند.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران

دوم مهر ماه سال یکهزار و چهارصد خورشیدی

*تجمع حق طلبانه قبول شدگان آزمون سال 99 آموزش و پرورش کشور(صاحبان کارنامه سبز آزمون) وزارت آموزش و پرورش سه هفته ای شد

روز جمعه 2 مهر، تجمع اعتراضی قبول شدگان آزمون سال 99 آموزش و پرورش کشور(صاحبان کارنامه سبز آزمون) نسبت به بلاتکلیفی استخدامیشان و وعده های توخالی مسئولان برای تفرقه اندازی بجای پاسخگویی مقابل وزارت آموزش و پرورش سه هفته را پشت سر گذاشت.

+شعارهایی که معلمان معترض و خشمگین اینروزها مقابل وزارت آموزش و پرورش سر میدهند:

- هر سال دارم سبز میشم تیشه زدن به ریشه م

- یک ماهه که اینجاییم از زندگی جداییم

- ما نخبه مظلومیم از استخدام محرومیم

- نیروی بازنشسته بجای ما نشسته

- ما منتظر حقمون هستیم هیچ جا نمیریم همینجا هستیم

- پشت در وزارتیم منتظر حمایتیم

- تا حقمو نگیرم از اینجانمیرم

- کیست مرا یاری کند، برای ما کاری کند

- حمایت از مافیا، حمایت از ظالم است

- مافیا استخدام مشکل اصلی ماست

- ریاست جمهوری تاکی باید صبوری

- یامرگ یا استخدام

- این ماه، ماه خون مافیا سرنگون

- این همه بی عدالتی هرگز ندیده ملتی
- نه مجلس نه دولت نیستند به فکر ملت
- مسئول بی کفایت نماد ضعف و خفت
- مسئول بی کفایت عامل خوار و خفت
- مسئول بی لیاقت عامل فقر و خفت
- تاحقمو نگیرم از اینجا نمیرم
- کارنامه سبز میبمرد ذلت نمی پذیرد
- سکوت فایده نداره کارنامه سبز بیداره
- کارنامه سبز داد بزن حقو فریاد بزن

***اعتصاب و تجمع کارگران شهرداری نیکشهر برای اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه حقوق**

روز سه شنبه 30 شهریور، کارگران شهرداری نیکشهر برای اعتراض به عدم پرداخت 6 ماه حقوق دست از کار کشیدند در محوطه این اداره در استان سیستان و بلوچستان تجمع کردند.

یکی از کارگران شهرداری نیکشهر به خبرنگاریک رسانه محلی گفت: با وجود اینکه ما کارگران شهرداری در شرایط حاد کرونایی با به خطر انداختن جان خود در محل کار حاضر شدیم، اما مسئولین این نهاد از دادن حق و حقوق و مزایای ما خودداری می کنند.

***کارگران پیمانکاری پایانهی نفتی خارک مانند یک زندانی در جزیره!**

تهدید کارگران معترض وحق طلب به اخراج و تعلیق از کار از طرف پیمانکاران زیرسایه سکوت مصلحتی مسئولان!

در جزیره و در محاصرهی آنها روزهای یکنواخت و کسالت آوری را می گذرانند. نه تفریحی و نه حتی امیدی برای دیدار با خانواده بعد از یک دورهی کاری سخت. به گفتهی خودشان «جزیره مثل زندان است...»

هفت روز هفته بی وقفه کار می کنند، ۳۰ روز ماه را بدون حتی یک روز تعطیلی می گذرانند و ۶۰ - ۷۰ روز خانوادهی خود را نمی بینند. در مورد تاریخ استنمار و حوادث قرن ها پیش صحبت نمی کنیم، از وضعیت امروز کارگران پیمانکاری پایانهی نفتی خارک می گوئیم .

یکی از رانندگان مجموعهی استیجاری شرکت پایانهی نفتی خارک به نمایندگی از دیگر همکارانش از سختی های کار با پیمانکار و اجبار برای کار مداوم و بی وقفه به خبرنگار رسانه ای گفت: «ما در جزیره خارک هستیم، در اینجا نه یک روز مرخصی داریم، نه خوابگاه و نه حتی غذا...»

صحبت های خود را با این جمله که «باید موقعیت اینجا را ببینید تا آنچه را که می گوئیم احساس کنید...» ادامه می دهد: «حدود ۶۰ روز است که زن و بچه ام را ندیده ام. برای مرخصی، دائم درخواست می دهم اما می گویند نیرو نداریم و باید پای کار باشی. مگر می شود؟! باور کنید تمام این ۶۰ روز را کار کرده ام، نه تنها من که خیلی از همکارانم همین طور کار می کنند بدون اینکه فرصتی برای رفتن به خانه داشته باشند.»

قانون ۱۴ - ۱۴ و یا حتی ۲۰ - ۱۰ یعنی چهارده یا بیست روز کار و چهارده یا ده روز تعطیلی فقط مختص کارگران رسمی و قراردادی شرکت نفت است و کارگران پیمانکاری از آن بی‌بهره‌اند. قانون آن‌ها قانون پیمانکار است و باید به تمام آنچه او می‌گوید تن دهند؛ حتی اگر اراده‌ی کارفرما این باشد که کارگر هر روز هفته بیش از ده ساعت کار کند و ماه‌ها به مرخصی نرود!

می‌گوید اگر اعتراض کنیم یا تهدید به اخراج می‌شویم و یا از کار تعلیقمان می‌کنند: «با کوچکترین اعتراضی ما را تهدید می‌کنند که برایتان پرونده می‌سازیم که می‌خواهید شورش کنید و بعد اخراجتان می‌کنیم. حتی اگر اخراج نکنند تعلیقمان می‌کنند؛ اگر تعلیق شویم، مجبوریم مدت‌ها در اتاق بخوابیم و بعد هم التماس کنیم تا ما را به کار برگردانند.»

در جزیره و در محاصره‌ی آب‌ها روزهای یکنواخت و کسالت‌آوری را می‌گذرانند. نه تفریحی و نه حتی امیدی برای دیدار با خانواده بعد از یک دوره‌ی کاری سخت. به گفته‌ی خودشان «جزیره مثل زندان است...»

از او می‌پرسم پس در طول یک سال چگونه به مرخصی می‌روید و چه زمانی خانواده‌ی خود را می‌بینید؛ می‌گوید: «معمولاً بعد از ۶۰ - ۷۰ روز کار بی‌وقفه، ده روز مرخصی بدون حقوق به ما می‌دهند. البته اگر کارفرما بخواهد. یعنی روال این نیست که همیشه بعد از این مدت مرخصی بگیریم. همه چیز را پیمانکار تعیین می‌کند.»

قانون همان است که پیمانکاران می‌گویند. جزیره‌ای که نه قانون کار در آن معنا دارد و نه نظارتی بر عملکرد پیمانکاران وجود دارد؛ بهشتی برای سرمایه‌داران رانتی و خودمانی که می‌توانند با خیال راحت سهم خود را از سفره‌ی پهن شده به جیب بزنند. پیمانکارانی که برای بالا و بالاتر رفتن، پایشان را بر گرده‌ی کارگران می‌گذارند. آن‌ها هرچه بیشتر بتازند، سرمایه‌ی بیشتری نصیبشان می‌شود.

جزیره به همان اندازه که بهشتی برای پیمانکاران است، جهنمی است برای کارگران؛ کارگرانی که نصیبشان از این همه کار، حقوقی حداقلی و حسرتی برای دیدن خانواده‌شان است. کارگرانی افسرده که محکوم به کارند و زندگی نمی‌کنند: «وقتی حتی نمی‌توانم دو ماه یکبار هم فرزندانم را ببینم دیگر دل و دماغی برای زندگی کردن ندارم. سالهاست که اینجا کار می‌کنم اما احساس می‌کنم که دیگر توانی ندارم. هم ما و هم خانواده‌هایمان افسرده شده‌ایم...»

ناصر آغاجری (فعال کارگری پروژه‌های) که خود نیز در این مناطق کار کرده است، با اشاره به وضعیت بسیار بد کارگران این مناطق می‌گوید: آنچه کارگران می‌گویند کاملاً درست است. زمانی که من در این منطقه بودم وضعیت اینگونه بود که ما ۲۵ روز کار می‌کردیم و ۵ روز به مرخصی می‌رفتیم و بعد پول ۲۵ روز را به ما می‌دادند. از طرفی ما مجبور بودیم تمام جمعه‌ها پای کار باشیم.

آغاجری می‌گوید: تعطیلی کارگران و اینکه کارگران با چه فواصلی به مرخصی بروند، همه به تصمیم پیمانکاران بستگی دارد و چیزی به عنوان قانون کار در آنجا معنا ندارد. کوچکترین اعتراضی باعث اخراج کارگر می‌شود و یا ممکن است کارفرما موضوع را گزارش کند و کارگران با زندان و شلاق مواجه شوند.

این فعال کارگری در مورد بهره‌مکشی پیمانکاران از کارگران می‌گوید: پیمانکاران باید طی مدت زمان مشخصی، کار را تحویل بدهند به همین دلیل از کارگرها اضافه‌کاری‌های بسیاری می‌خواهند. ما حتی بعضی وقت‌ها ۱۶ ساعت در روز کار می‌کردیم و بابت این اضافه‌کاری‌ها هم پولی دریافت نمی‌کردیم.

وی می‌گوید: گاهی اوقات کارگران مجبور بودند تا ۵ ماه بدون تعطیلی کار کنند چراکه پیمانکار به لحاظ زمانبندی تحویل کار عقب بود و به کارگر اجازه‌ی مرخصی نمی‌داد.

آغازی زندگی کارگران پیمانکاری را فاجعه می‌داند و می‌گوید: فشار و سختی کار روی این کارگران به قدری زیاد است که برخی از آن‌ها را به سمت اعتیاد می‌کشاند. این نوع کار خانواده‌های زیادی را متلاشی می‌کند و بدبختی هر روز ابعاد بیشتری برای آن‌ها پیدا می‌کند.

سخن آخر

پیمانکاران تنها به سود خود می‌اندیشند و کارگران صرفاً وسیله‌ای هستند برای رسیدن آن‌ها به منویات خود. قانون، قانون بازار است! اگرچه به نظر نمی‌رسد در نولیبرال‌ترین اقتصادها نیز چنین استثماری را بتوان سراغ گرفت. آنجا قوانین آنطور که نوشته شده، اجرا می‌شود اینجا اما قوانین فقط نوشته می‌شود و آنطور که قدرتمندان بخواهند اجرا می‌شود.

در چنین شرایطی است که عده‌ای هر روز بر طبل اصلاح قانون کار و حمایت از کارفرما برای رشد تولید و ایجاد اشتغال می‌کوبند. ظاهراً آن‌ها حتی نمی‌خواهند در قانون کار کوچکترین مفادی در حمایت از کارگران وجود داشته باشد. اما با این وضعیت آیا نباید خیالشان راحت باشد؟ به راستی آن‌ها قانون کار را تا این اندازه خطرناک و ضمانت اجرایی آن را آنقدر قوی می‌دانند که تمام هم و غمشان را برای اصلاح آن گذاشته‌اند؟

گزارش رسانه ای شده بتاريخ 30 شهریور

*ادامه سریال تصادف سرویس رفت و آمد کارگران - اینبار مصدومیت 10 کارگر یک کارخانه کاشی اردکان

روز جمعه 2 مهر، بر اثر تصادف مینی‌بوس سرویس سرویس رفت و آمد یک کارخانه کاشی اردکان مصدوم و به بیمارستان ضیائی اردکان منتقل شدند.

*جان باختن کارگر جوان کارخانه سیمان سفید بنوید بر اثر سقوط از ارتفاع

روز پنجشنبه اول مهر، یک کارگر 29 ساله سیمان سفید بنوید واقع در استان اصفهان 25 کیلومتر جاده نائین - بنوید بر اثر سقوط از ارتفاع تأسیسات کارخانه دردم جان باخت.

*جان باختن کارگر جوان یکی از معادن بوکسیت کارخانه آلومینا ایران جاجرم

یک کارگر 24 ساله یکی از معادن بوکسیت کارخانه آلومینا ایران واقع در استان خراسان شمالی - جاجرم - 25 کیلومتر جاده سنخواست حین کار سرویس وسایل نقلیه بین بیل میکانیکی و کامیون گیرکرد و پس از انتقال به بیمارستان جانش را از دست داد.

akhbarkargari2468@gmail.com